Safir Şemsiye

Yavuz DEMİRKIRAN

Safir Şemsiye

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Greenbrook köyünde yağmur genellikle yumuşak, gümüş damlalar halinde yağardı. İki topuz yapılmış kıvırcık siyah saçlı genç mucit Mia, yağmuru penceresinden izlemeyi çok severdi. Dirsekleri yamalı sarı bir yağmurluk giyer ve kemerinde küçük anahtarlarla dolu bir alet çantası taşırdı. Bugün özel bir şey yapıyordu: yağmur damlalarını istediği renge boyayabilen bir şemsiye.

Mia'nın evcil kuşu Pip omzuna tünemişti. Pip'in yanardöner mavi tüyleri ve göğsünde küçük beyaz bir tüy vardı. 'Sadece biraz daha mavi boya,' dedi Mia, küçük bir düğmeyi çevirerek. Şemsiyeyi pencerenin yanında denedi. Yağmur parlak bir safir mavisine dönüştü! 'İşe yarıyor!' diye sevindi. Ama dışarıda köyün sokakları da maviye dönüyordu.

Başta herkes mavi yağmuru çok sevdi. Çocuklar safir mavisi su birikintilerinde dans ettiler ve mor paltosu ile yuvarlak gözlükleriyle Belediye Başkanı Bramble bunu bir şenlik ilan etti. Ama bilge yaşlı çiftçi Dede Sol başını salladı. 'Ekinlerin büyümesi için yağmurun sade olması gerekir,' dedi yumuşak bir sesle. Mia şemsiyesine baktı ve midesinde endişeli bir düğüm hissetti.

Ertesi sabah mavi yağmur hâlâ yağıyordu. Köyün bahçeleri safir tarlalarına benziyordu ama sebzeler solmuştu. 'Bitkiler mavi su içemez,' dedi Dede Sol. 'Onların normal yağmura ihtiyacı var.' Mia'nın ela gözleri kocaman açıldı. 'Bunu benim şemsiyem yapıyor!' diye soluğu kesildi. Mavi lastik çizmeleri mavi su birikintilerinde sıçrayarak atölyesine koştu.

Mia bütün sabah şemsiye üzerinde uğraştı. Küçük düğmeleri söktü ve dişlileri kontrol etti. Pip merakla cıvıldayarak etrafında uçtu. 'Mavi yağmuru durdurmalıyım,' dedi Mia. Ama her anahtar çevirişinde yağmur daha da mavileşiyordu. Belediye Başkanı Bramble kapıyı çaldı. 'Mia, ekinler soluyor. Gün batımına kadar bir çözüm bulmalıyız,' dedi endişeli bir sesle.

Mia'nın gözleri doldu. Köyü mahvetmek istemiyordu. Dede Sol onu ziyaret etti ve yanına oturdu. 'Güzellik harika bir şeydir,' dedi, 'ama sorumlulukla paylaşılmalıdır. Şemsiyen bir harika, ama yağmur işini yapmakta özgür olmalı.' Mia başını salladı. Bir fikri vardı. Şemsiyeyi yalnızca bazı damlaları boyayacak şekilde değiştirecekti.

Mia hızla çalıştı, küçük parmakları minik anahtarları ayarladı. Yeni bir dişli ve özel bir düğme ekledi. Pip, Belediye Başkanı Bramble'a bir mesaj götürdü: 'Gün batımında köy meydanında buluşalım!' Mia şemsiyeyi denedi. Artık yalnızca her üçüncü damlayı maviye boyuyordu. İşe yaramasını umdu. Kalbi hızla çarparak meydana koştu.

Bütün köy toplandı. Mor paltosuyla Belediye Başkanı Bramble, Dede Sol ve çiftçilerle birlikte durdu. Mia şemsiyesini kaldırdı. 'Bu sıkıntı için özür dilerim,' dedi. 'Ama sanırım mavi güzelliği koruyup ekinlere yardım etmenin bir yolunu buldum.' Düğmeyi çevirdi. Yağmur yağdı—bazısı gümüş, bazısı safir mavisi. Kalabalık hayretle soluğunu tuttu.

Gümüş yağmur toprağa süzüldü ve bitkiler hemen canlandı. Mavi damlalar yaprakların üzerinde mücevher gibi parladı. 'İşe yarıyor!' diye bağırdı çocuklar. Belediye Başkanı Bramble gülümsedi. 'Aferin, Mia,' dedi. Ama Mia emin olması gerektiğini biliyordu. Bütün akşam tarlaları izledi. Ekinler dimdik durdu ve mavi damlalar her şeyi büyülü gösterdi.

Sabaha kadar köy yeşil ve mavinin karışımıydı. Sebzeler yeniden büyüyordu ve çiçekler parlıyordu. Dede Sol, Mia'nın omzuna dokundu. 'Düzelttin,' dedi. 'Ama unutma, güzellik akıllıca paylaşıldığında en iyisidir.' Mia başını salladı. Şemsiyeyi saklamaya ama yalnızca şenlikler gibi özel günlerde kullanmaya karar verdi, böylece köy mavi yağmurun keyfini birlikte çıkarabilirdi.

Mia'nın harika şemsiyesinin haberi yayıldı. İnsanlar safir yağmuru görmek için başka köylerden geldi. Mia mutluydu ama herkesin bu güzelliği paylaşmasını istiyordu. Herkesi bir kutlamaya davet etti. 'Bundan sonra tatillerde mavi yağmurumuz olacak!' diye duyurdu. Köylüler sevinçle bağırdı. Belediye Başkanı Bramble, Mia'yı köyün resmi hava durumu mucidi ilan etti.

Kutlama günü Mia şemsiyesini açtı. Yağmur gökkuşağı renklerinde yağdı—mavi, gümüş ve hatta biraz altın. Köy rengârenk su birikintilerinde dans etti. Dede Sol ışıl ışıl gülümsedi. 'Görüyor musun?' dedi. 'Herkesle paylaşılan güzellik en iyisidir.' Mia aralıklı dişleriyle sırıttı. Mucit olmanın başkalarını düşünmek anlamına geldiğini öğrenmişti.

Mia Greenbrook'ta bir kahraman oldu. Aletlerini çiftçilere yardım etmek ve köydeki şeyleri tamir etmek için kullandı. Pip mesajlar taşıdı ve hep yakınında kaldı. Safir şemsiye Mia'nın atölyesinde, bir sonraki şenlik için hazır asılı duruyordu. Ve ne zaman yağmur yağsa, Mia en güzel icadın bile akıllıca kullanılması gerektiğini hatırladı.

Yıllar sonra Mia hâlâ icatlar yapıyordu. Fırtınalardan sonra gökkuşakları boyayan bir makine yaptı. Bütün icatlarını köyle paylaştı ve herkes bundan faydalandı. Dede Sol onu gururla izledi. 'Bilge bir mucit oldun,' dedi. Mia ona sarıldı. 'Bana güzelliğin paylaşıldığında en iyi olduğunu öğrettin,' diye yanıtladı.

Greenbrook köyü gelişti. Safir yağmur sevilen bir gelenek oldu ve insanlar onu görmek için uzaklardan geldi. Mia'nın hikâyesi yayıldı ve çocuklara yaratıcılık ile nezaketin el ele gittiğini öğretti. Ve her mavi yağmur yağdığında köylüler gülümsedi, Mia'nın hepsi için harika bir şey yaptığını bilerek.

Böylece mavi yağmuru ve zeki mucidiyle küçük köy mutlu mesut yaşadı. Mia, hataların bile sevgiyle düzeltildiği sürece güzel bir şeye dönüşebileceğini öğrendi. Safir şemsiye hâlâ atölyesinde asılı duruyor, en iyi icatların insanları bir araya getirenler olduğunu hatırlatıyor.